

توکن غیر قابل معاوضه (NFT) چیست و چرا میلیون‌ها دلار می‌ارزد؟ - دیجیاتو

شایان ضیایی | جمعه، ۲۲ اسفند ۱۳۹۹

چند روز پیش، گرایمز، موزیسین و همسر ایلان ماسک، همراه با برادرش به فروش چند انیمیشن روی وبسایتی به نام Nifty Gateway پرداخت. از برخی انیمیشن‌ها تنها یک مورد وجود داشت و سایرین نیز نسخه‌هایی محدود با موجودی چند صدتایی بودند. تمام این انیمیشن‌ها ظرف ۲۰ دقیقه به فروش رفتند و در مجموع ۶ میلیون دلار برای گرایمز و برادرش درآمدزایی کردند.

علیرغم قیمت‌گذاری گزافشان، هرکسی (با یک کلیک ساده) قادر به تماشا یا ذخیره یک کپی از این ویدیوها است و در نهایت شاهد فرشتگانی خواهید بود که بر فراز مریخ، زمین و مناظر خیالی پرواز می‌کنند. به جای دریافت یک کپی از فایل‌ها، خریداران مشتاق نوعی جواز خاص و قابل انتقال به نام «توکن غیر قابل معاوضه - Non-Fungible Token» (یا به اختصار NFT) دریافت کردند. اما آنچه آن‌ها حقیقتاً بابتش پول دادند، نوعی سند بود - و همینطور امکان فروش آن سند به شخصی دیگر.

NFTها پاسخی فرهنگی به ایجاد کمیابی در اینترنت هستند و منجر به تولید نوع جدیدی از محصولات دیجیتال می‌شوند. این توکن‌ها دارند راهشان را به قلمروی هنر فرادست، موسیقی راک و حتی بازارهای انبوه مانند کارت‌های کلکسیونی مجازی NBA باز می‌کردند. در این مسیر نیز، برخی افراد خاص ثروتمند خواهند شد.

توکن‌های غیر قابل معاوضه چطور کار می‌کنند؟

NFTها جوازهایی دیجیتالی هستند که به شخص اجازه می‌دهند روی متعلقاتی خاص، ادعای مالکیت کند و در عین حال به انتقال یا فروش آنها بپردازد. امنیت این جوازها در گروهی تکنولوژی بلاکچین است و از این نظر، کارکردی شبیه به بیت‌کوین و دیگر ارزهای دیجیتالی دارند.

بلاکچین جایگزینی تمرکز زدایی شده برای دیتابیس‌های متمرکز است. بلاکچین‌ها معمولاً اطلاعات را در قالب فرم‌های رمزنگاری شده در سراسر یک شبکه هم‌تا-به-هم‌تا ذخیره می‌کنند و به این ترتیب، هک کردن یا دستکاری آنها کاری بسیار دشوار خواهد بود. به همین خاطر است که بلاکچین‌ها یک تکنولوژی ایده‌آل برای نگهداری سوابق مهم به حساب می‌آیند.

NFTها برای ادعای «مالکیت» بر متعلقات دیجیتالی استفاده می‌شوند که به راحتی می‌توان آنها را کپی-پیست کرد و به اشتراک گذاشت

تفاوت کلیدی میان NFTها و رمزارزها اینست که پول‌های دیجیتالی اجازه معاوضه را می‌دهند، هرکسی می‌تواند بیت‌کوین استخراج کند و به معاوضه آن با دیگر بیت‌کوین‌ها بپردازد. NFTها ذاتاً غیر قابل معاوضه هستند و اساساً نقش پیشگویی برای زنجیره مالکیت متعلقاتی خاص را ایفا می‌کنند. NFTها طراحی شده‌اند تا نمایانگر ادعای مالکیت انحصاری بر متعلقات باشند.

و اینجاست که موضوع عجیب می‌شوند. NFTها برای ادعای «مالکیت» بر متعلقات دیجیتالی استفاده می‌شوند که به راحتی می‌توان آنها را کپی-پیست کرد و به اشتراک گذاشت - مانند یک فیلم، تصاویر JPEG یا هر فایل دیجیتالی دیگری.

پس کی دیجیتالی اورجینال معتبر چیست؟

در دنیای آنلاین، توصیف اعتبار و مالکیت بسیار دشوار است. فرهنگ اینترنت و خود اینترنت در تمام دوران با کپی، پیست و ادغام محتوا پیش رفته تا فرم‌هایی تازه از کار خلاقانه معتبر به دست آید.

در سطح فنی، اینترنت اساساً سیستمی بهینه و آزاد برای برداشتن زنجیره‌ای از صفر و یک‌ها از روی این کامپیوتر و دسترسی‌پذیر کردن آن‌ها روی کامپیوتری متفاوت در جایی دیگر بوده است. محتویاتی که به صورت آنلاین در دسترس قرار می‌گیرند، معمولاً آن چیزی هستند که اقتصاد دانان نام «کالاهای غیر رقابتی» را برایشان انتخاب کرده‌اند. به عبارت دیگر، تماشا، اشتراک‌گذاری یا ادغام محتوا از سوی یک شخص، به هیچ طریقی مانع انجام همین کار از سوی اشخاص دیگر نمی‌شود.

در توییتر، توییت‌ها تنها به اندازه‌ای که ری‌توییت می‌شوند ارزش دارند. اشتراک‌گذاری مداوم باعث می‌شود که مقادیر نامحدودی از محتوا برای تماشا، اشتراک‌گذاری، کپی کردن یا بازتولید کردن وجود داشته باشد و یک اقتصاد مبتنی بر وفور شکل می‌گیرد که فرهنگ آنلاین بر آن سوار است.

تیک‌تاک ذاتاً بر مبنای بازتولید لوپ‌های صوتی با جلوه‌های بصری به ظاهر بی‌پایان اما در عین حال منحصر به فرد استوار شده و تمام این محتویات، ورژنی تقلیدی از چیزی دیگر اما با متغیرهای لایتناهی هستند. در توییتر، توییت‌ها تنها به اندازه‌ای که ری‌توییت می‌شوند ارزش دارند. اخبار جعلی تنها به این خاطر وجود دارند که الگوریتم فیسبوک تصمیم به افزایش انگیجمنت آن‌ها از

طریق اشتراک‌گذاری‌شان می‌گیرد و همین باعث می‌شود اشتراک‌گذاری باز هم بیشتر شود.

اطلاعات می‌خواهد آزاد باشد

طول عمر محتوای دیجیتال، بر میزان توانایی آن در گسترده شدن متکی است. لیبرال‌های سایبری در اینترنت یک شعار برای توصیف این موضوع داشتند: اطلاعات می‌خواهد آزاد باشد. تلاش برای جلوگیری از انتشار اطلاعات در فضای آنلاین، تاریخچه‌ای طولانی از زیر پا گذاشتن جنبه‌های مختلف تکنولوژی مانند رمزنگاری را به نمایش درآورده است.

NFTها اما کدها و فرهنگ را کنار یکدیگر می‌آورند تا فرمی تازه از کنترل را شکل دهند که متکی بر قانون یا انهدام سیستم‌های پیشین نیست. این توکن‌ها نوعی «اعتبار» را در جهانی که همه‌چیز آن قابل اشتراک‌گذاری است به وجود می‌آورند.

گام بعدی چیست؟

حدوداً ۴۰ سال پیش، ویلیام گیبسون، نویسنده علمی-تخیلی کانادایی، فضای سایبری را «توهمی توافقی» توصیف کرد که در آن میلیاردها کاربر به این توافق نظر رسیده‌اند که جهان آنلاین، واقعی است. NFT این موضوع را به سطحی تازه می‌برد: توکن‌ها این توهم توافقی را به وجود می‌آورند که فلان زنجیره از صفر و یک‌ها متفاوت بوده و معتبرتر از آن زنجیره از صفر و یک‌های دقیقاً مشابه ظاهر می‌شود.

NFT قرار است توهمی مشترک از نایابی را به جهانی که در آن محتوا به وفور یافت می‌شود بیاورد. کمبود خریدار هم وجود ندارد: بازار NFT به همین زودی صدها میلیون دلار می‌ارزد.

آیا NFTها آنقدر متمایز ظاهر می‌شوند که کارکرد اینترنت را عوض کنند؟

کارکرد حقیقی NFTها، ایجاد تفاوتی ملموس میان خالقان محتوا و مصرف‌کنندگان محتوای آنلاین و همینطور آن‌ها که توانایی پرداخت پول برای تولید محتوا یا ادعای مالکیت بر آثار «معتبر» را دارند است. اینترنت روند تولید محتوا را تمرکز زدایی کرده است، اما NFTها می‌خواهند به فرهنگ توزیع محتوا شکلی مجدداً متمرکز ببخشند.

NFTها فرآیند مبادله پول قابل معاوضه با اعتبار غیر قابل معاوضه را تسهیل می‌کنند که البته اتفاقی تازه نیست

NFTها فرآیند مبادله پول قابل معاوضه با اعتبار غیر قابل معاوضه را تسهیل می‌کنند. البته که این اتفاقی تازه نیست و پیشتر مشابه آن در بسیاری از صنایع، به خصوص صنعت هنر اتفاق افتاده است. اینکه فرهنگ-کد NFTها چطور به تکامل خواهد رسید برای هیچکس واضح نیست، اما در حال حاضر NFTها در حال ایجاد راه‌هایی تازه برای درآمدزایی هستند.

در نگاه نخست، این بدان معناست که هنرمندان در هر نقطه‌ای از جهان می‌توانند بابت اثر قابل کپی و پیست خود پول دریافت کنند. اما تعیین قوانین جهان‌شمول برای پرداخت پول در ازای محتوا حداقل تا به امروز آنقدرها آسان نبوده است: برای مثال می‌توانید به پرداختی‌های اندکی فکر کنید که موزیسین‌ها از سرویس‌های استریم موسیقی مانند اسپاتیفای دریافت می‌کنند.

NFTها ضمناً به خاطر مصرف انرژی فراوان مورد انتقاد قرار گرفته‌اند، زیرا روند رمزنگاری توکن‌ها نیازمند انبوهی از قدرت کامپیوتری است. بنابر محاسبات CryptoArt، قدرت پردازشی مورد نیاز برای ساخت NFT برای هر یک از انیمیشن‌های گرایمز، با الکتریسیته لازم برای جوشاندن ۱.۵

میلیون کتری برقی برابری می‌کرد و ۷۰ تن کربن دی‌اکسید نیز تولید شده است. بعید می‌دانیم بهایی که نسل‌های بعدی باید بپردازند در ارزش کنونی این بازار دخیل شده باشد.

[دیجیاتو](#)